

עמותת יונג יידיש ע"ר 580214112
ע"י ב"כ עוה"ד עפר לרינמן
מרח' תרע"ד 7 רמת גן 52503
טל: 050-5660477; פקס: 03-6131852.

העוררת:

- נ ג ד -

מנהל הארנונה, עיריית תל אביב
ע"י השירות המשפטי, בניין העירייה
רחוב אבן גבירול 69, תל-אביב
טל: 03-5218993; פקס: 03-5216002

כתב תשובה לערר

מנהל הארנונה בעיריית תל-אביב-יפו (להלן: "המשיב") מתכבד בזאת להגיש לועדת הערר הנכבדה שלידי עיריית תל-אביב-יפו, את תשובתו לכתב הערר כדלהלן.

1. כל הטענות, העובדות והסעיפים אשר בהודעת הערר מוכחשים בזה לפרטיהם כאילו הוכחש כל אחד מהם בנפרד. הטענות והסעיפים בכתב תשובה זה הם חלופיים ו/או משלימים, הכל לפי העניין והקשר הדברים.
2. הערר זנן עניינו חיובי ארנונה בנכס ברחוב לוינסקי 108 ה' בתל אביב הידוע בפנקסי השומה כח-ן ארנונה מס' 0035-1085-006-39 בשטח 160 מ"ר בסיווג "בניינים שאינם משמשים למגורים". [להלן: "הנכס"].
3. העוררת (להלן: "העוררת" ו/או "העמותה") טוענת כי היא זכאית לפטור על-פי פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פיטורין) 1938 [להלן: "פקודת הפיטורין"].
4. המשיב יציין, כי הינו חוזר בזאת על האמור בתשובה להשגה מיום 5.1.2009 [רצ"ב העתק כנספח א'] ומבקש לראותה כחלק בלתי נפרד מתשובה זו, ועל פיה יש לדחות הערר. המשיב יוסיף ויפרט כדלהלן:
5. הכלי החקיקתי העיקרי למתן פטורים חלקיים או מלאים מארנונה כללית, הוא פקודת הפיטורין. הוראות הפטור בסעיפים 4 ו-5 לפקודת הפיטורין מתייחסות לנכסים המוחזקים על ידי מוסדות ללא כוונת רווח – כאשר בעקבות תיקון שחל משנת הכספים 2003 ואילך, הגופים האמורים משלמים ארנונה חלקית בשיעור עולה והולך של עד 33% בשנת 2006.
6. ע"פ הוראת סעיף 5 ט' לפקודת הפיטורין יהיה פטור מארנונה: "כל רכוש המשמש לבעליו אך ורק כבית נכאת ציבורי" [הדגשה אינה במקור-ג.מ.].

7. המשיב יטען, בהקשר לסעיף זה, כי יש להראות כי הנכס משמש כמוזיאון; כי על המוזיאון להיות מוזיאון ציבורי (מוזיאון ששר החינוך והתרבות הכריז עליו כעל מוזיאון מוכר בילקוט הפרסומים); הנכס אינו משמש למטרות רווח; הנכס אינו פועל להשאת רווחים או משיקולים עסקיים. בהקשר זה יש להראות כי הנכס משמש אך ורק כמוזיאון.

8. המשיב יטען, כי הנכס כלל אינו משמש כמוזיאון אלא **כספרייה**. בנוסף, העוררת בעצמה מציינת בכתבי הערר כי בנכס מתבצעת פעילות נוספת, כך שהנכס אינו משמש אך ורק כמוזיאון ציבורי. ביקורת שנערכה בנכס ביום 15.12.08 ופרסומים שונים, מעלים כי הפעילות בנכס כוללת בין היתר פעילויות שונות (כגון מופעי זמר, כנסים, הצגות וקונצרטים), אשר בגינת נגבה תשלום [העתק הביקורת והפרסומים מצ"ב **כנספח ב'-ג'**]. משכך, הפעילות בנכס אינה עומדת בקנה אחד עם הוראות הדין.

9. המשיב יטען, כי לצורך פקודת הפיטורין יש להראות כי הנכס עומד בדרישות חוק המוזיאונים, תשמ"ג - 1983 [להלן: "**חוק המוזיאונים**"]. חוק המוזיאונים אינו מגדיר "מוזיאון ציבורי" מהו, אולם קיימת בו אבחנה בין מוזיאונים מוכרים לבין מוזיאונים פרטיים. חוק המוזיאונים מאוחר לפקודת הפיטורין ומתבקשת הפנייה אליו על דרך ההיקש על מנת ללמוד על עמידה בתנאי הפטור, כאשר לנוכח האבחנה בחוק המוזיאונים, בין "מוזיאון מוכר" לבין "מוזיאון פרטי", יש לראות את המונח "**בית נכאת ציבורי**" בפקודת הפיטורין כזהה למונח "מוזיאון מוכר" בחוק המוזיאונים.

10. חוק המוזיאונים מגדיר כדלהלן:
"מוזיאון" - מוסד שלא למטרות רווח שיש בו אוסף מוצגים בעל ערך תרבותי, המציג באופן קבוע את האוסף או חלק ממנו לציבור, ומטרת התצוגה היא חינוך, לימוד או עינוג;
 2. **אכרזה על מוזיאון מוכר.**

השר רשאי, לאחר התייעצות במועצה, להכריז על מוזיאון פלוני, כעל מוזיאון מוכר לענין חוק זה. בבואו להכריז על מוזיאון כאמור ישקול השר, בין השאר, טעמים שבטובת הציבור ובצרכי שמירתם של מוצגים הנמצאים במוזיאון.

אכרזה כאמור יכול שתהיה אף לגבי מוזיאון המתנהל על פי חיקוק.
 אכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

11. מוזיאון מוכר הוא, אפוא, מוזיאון אשר שר החינוך והתרבות הכריז עליו כעל מוזיאון מוכר לצורך החוק, ואילו מוזיאון פרטי הוא כל מוסד אחר אשר אינו מוזיאון מוכר. חוק המוזיאונים מוסיף ומדגיש כי לא ניתן להשתמש בכינוי "מוזיאון" לגבי מוסד שאיננו מוסד מוכר, אלא בציון שהוא מוזיאון פרטי.

12. ועדת הערר לענייני ארנונה שליד עיריית תל אביב התייחסה לשאלת הגדרת המינוח בפקודת הפיטורין בהחלטה מיום 18.3.2008 במסגרת ערר מאותד מס' 2006-06-047; 2006-08-014; 2007-08-101 עמותת בית יהודי בסרביה נ' מנהל הארנונה בעיריית תל אביב יפו, בקובעה כי יש לבחון את מתן הפטור בהתאם לחוק המוזיאונים, וכך נקבע שם:

"גם הסתמכות העוררת על הפטור לבית נכאת שבפקודת מסי העיריה ומיסי הממשלה (פיטורין) 1938 אין בה כדי להועיל לה, משום שכאשר אנו באים לפרש את משמעות הביטוי "בית נכאת" המצוי בפקודה, מן הראוי שנעשה כן על פי ההגדרה המצויה בדבר חקיקה מודרני, היינו חוק המוזיאונים תשמ"ג - 1983 והרי ראינו שאין בחוק זה כדי להועיל לעוררת" [הדגשה אינה במקור – ג.מ.].

*****העתק ההחלטה בערר מאוחד מס' 2006-06-047; 2006-08-014; 2007-08-101 עמותת בית יהודי בסרביה נ' מנהל הארנונה בעיריית תל אביב יפו – מצ"ב כנספח ד'.**

13. העוררת אינה מוזיאון ציבורי, שכן, כאמור, איננה מוזיאון מוכר כמשמעו בחוק המוזיאונים ועל כן גם אינה זכאית לפטור ע"פ סעי' 5 (ח) לפקודת הפיטורין. בשולי הדברים יוער, כי העוררת אף אינה עומדת בקריטריונים של מוזיאון פרטי שהרי היא אינה מציגה עצמה כמוזיאון בפרסומית, דבר הנדרש על פי חוק המוזיאונים בהקשר זה.

14. יצוין, כי בית המשפט לעניינים מנהליים דחה את הערעור המנהלי שהוגש על-ידי 'בית יהודי בסרביה' (על החלטת ועדת הערר הנ"ל), דחה את כל טענות המערערת שם, וקבע בפסק דין מיום 14.7.2008 כי הנכס שם אינו משמש "אך ורק כבית נכאת ציבורי". בית המשפט קבע שם, כי נתיב הפטור על פי פקודת הפיטורין "אינו בדיוק סלול ומתאים לעותרת" משום שבנכס "קיימים שטחים שאינם משמשים דווקא כבית נכאת, למשל משרדים, מקומות לאחסון ספרים". בית המשפט קבע עוד, כי לגישתו: **"ספרייה, גם כשהיא מחזיקה וכוללת בתוכה ספרים נדירים אינה בבחינת בית נכאת, ובוודאי לא ניתן לומר שמקום שרובו משמש כספרייה ציבורית, הינו מקום המשמש אך ורק כבית נכאת ציבורי"**.

*****העתק פסק הדין בעמ"נ 197/08 עמותת בית יהודי בסרביה נ' מנהל הארנונה, עיריית תל אביב יפו – מצ"ב כנספח ה'.**

15. אכן, העירייה רואה בפעילות המתוארת בערר כפעולה ברוכה וחשובה אלא, שעל מנהל הארנונה קיימות מגבלות חוקיות ובכלל זה האמור בדבר חקיקה ראשי כדוגמת חוק המוזיאונים. הואיל והנכס משמש כספרייה הרי אין המדובר ב'בית נכאת' על-פי פקודת הפיטורין, לא כל שכן כאשר בנכס מתקיימות פעילויות אחרות, כמפורט לעיל.

16. יצוין, כי היותה של העוררת עמותה לא די בה כדי להוכיח כי פעילותה אינה למטרת רווח. אפילו עצם הכרה כמלכ"ר על-ידי הרשויות (דבר אשר לא הונחה לגביו תשתית עובדתית) אינה שוללת את הצורך לבדוק את מילוי התנאים ע"פ פקודת הפיטורין באופן עצמאי שכן אישור מלכ"ר (כמו גם התאגדות כעמותה) היא צורת רישום ולא הוכחה מהותית כי הפעילות הינה שלא למטרת רווח כך שאין הלימה בין ההגדרות החלות בדיני המסים "הרגילים" לבין ההגדרות החלות בדיני הארנונה. כדי להוכיח עמידה בתנאים אלה על המערערת להמציא מסמכים שונים ובכלל זה דו"חות כספיים, שמות חברי העמותה, שמות המועסקים ע"י העמותה, רשימת מקבלי שכר וכיוצ"ב.

17. לעניין זה ראה בג"צ 4725/07 מרכז משען בע"מ נ' שר הפנים ואח' תק-על 2008(3), 2126; עת"מ 3168/06 עמותת טל נ' מדינת ישראל ואח' תק-מח 2007(1), 4320 עת"מ 1055/06 ידידי טורו בישראל נ' משרד הפנים - הממונה על מחוז ירושלים תק-מח 2007(2), 1451 שם נקבע:

"מתן פטור מארנונה הינה החלטה מינהלית חריגה בשים לב לכך שפטור לאחד מביא בדרך הטבע להכבדת נטל התשלום המוטל בסופו של דבר על כלל הציבור" "אציין כי בעובדה שהעותרת הוכרה כמוסד ללא כוונת רווח לצורכי מס, בהתאם להגדרות חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, אין כדי לשנות מסקנה זו. הכרה זו בעותרת נועדה לצורכי מיסוי, ויש בה כדי לאפשר לה ליהנות מהטבות מס שונות, ותו לא. הקביעה לצורכי מס אינה מחייבת קביעה מקבילה על-פי הקריטריונים לקבלת הפטור. לא ברור אם הקריטריונים זהים, ומכל מקום, חובה על הממונה לבחון את מילוי התנאים לקבלת הפטור על-פי פקודת הפיטורין באופן עצמאי".

18. מהותה של פקודת הפיטורין הינה הענקת פטורים אך ורק לנכסים שבבעלות המדינה, למדינות זרות ולמוסדות ציבוריים, אשר פועלים שלא למטרת רווח. הלכה היא כי הוראות פטור יש לפרש **בצמצום** (ראה בהקשר זה: בג"צ 6741/99 יקותיאל ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נה(3) 673. הפסיקה קבעה כי יש לדקדק היטב במתן פטור כדוגמת הפטור המבוקש כאן, שכן מתן פטור לאחד יגרור אחריו בהכרח הכבדת נטל הארנונה על הכלל, פגיעה בשרותים הניתנים ע"י העירייה או יצירת גירעון תקציבי.

19. לסיכום, הנכס אינו משמש כלל כמוזיאון אלא כספרייה. בנוסף, העמותה לא הציגה כל אסמכתא לפיה הנכס הוכר כמוזיאון ציבורי וכי אינה פועלת למטרת רווח. העמותה עשויה לקבל הטבות או הקלות באופן אחר אך לא ניתן להעניק לעוררת פטור על פי פקודת הפיטורין או על פי חוק המוזיאונים.

20. מכל מקום, ומבלי לגרוע מכל האמור לעיל, נטל ההוכחה להוכחת הטענות בערר מוטל על העוררת הטוענת כנגד השומה, וראה לעניין זה עמ"נ (תל-אביב-יפו) 143/02 יעד פירזול (1984) בע"מ נ' מנהל הארנונה שליד עיריית תל-אביב תק-מח 2003(2), 33252, שם נקבע:

"פעולתה של רשות מס, המעוגנת בחוק, מוחזקת כפעולה שנעשתה כדין, והמעוניין בביטולו של הצו שהוציאה הרשות הוא הנישום המערער עליו. לכן, על הנישום דובץ הנטל לשכנע את בית המשפט כי יש לבטל את הצו או לשנותו. עם הוצאת הצו נוצר מצב מסויים, שאת שינויו מבקש המערער, ומי שמבקש את השינוי - עליו נטל השכנוע, זאת זולת אם קיימת הוראה מיוחדת בחוק לעניין נטל השכנוע /או נטל הבאת הראיות".

21. כן ראה בג"צ 4725/07 הנ"ל שם נקבע: **"בטרם נעשה כן, נעיר כי העותרת היא שפונה בבקשה לקבלת פטור, ומכאן שעליה הנטל להראות כי עומדת היא בתנאים שהוצבו בקריטריונים".**

לאור כל האמור לעיל, מתבקשת ועדת הערר הנכבדה לדחות את הערר ולקבוע כי חיוב הנכס – בדין יסודו.

גיא מונין, עו"ד
ב"כ המשיב